

Posamezna številka 1 Din, mesečno, če se sprejema list v uravi, naročnina 4 Din, na dom in po pošti dostavljen list 5 Din - Celoletna naročnina je 50 Din, polletna 25 Din, četrtletna 13 Din. Cene inse- ratom po dogovoru

# PONEDELJSKI SLOVENECE

Uredništvo: Koptarjeva ul. št. 6/II  
Telefon št. 2950 in 2946 — Rokopisi se ne vračajo  
Uprava: Koptarjeva ulica št. 6  
Poštni črka račun. Ljubljana 15.179.  
Telefon št. 2549

## „Made in Yugoslavia“

Naša trgovinska bilanca je pasivna, za blago, uvoženo iz inozemstva, plačamo več, kakor prejmemo za blago, ki ga tuji kupijo pri nas. Na dolgo je takšno stanje za državo nevzdržno, kakor mora kmet, ki stalno izdaja več za tovarniške izdelke, kakor sam prejme za prodane pridelke, prej ali slej na hoben.

Naša država je še vedno sam takšen velik kmet, ki ceneje prodaja svoje pridelke, ako jih sploh kdo hoče, kupuje pa od sosedov za višje cene industrijske izdelke. Tujski promet, trgovinska mornarica in prihranki naših izseljencev res nekaj vržejo, da lahko deloma krijemo primanjkljaj, ki nastane v našem kupovanju z inozemstvom, v primanjkljaj v trgovinski bilanci, tako da ni korenina plačilna bilanca tako katastrofalna, kakor bi bila sicer. Zaradi splošnega obubožanja po svetu tujski promet nazaduje, trgovinska mornarica je tudi v krizi in tujina nam vrača naše sinove, ki so tam pustili svoje najboljšje moči in prihajajo nazaj po vsem izčrpani, kaj šele da bi prinesli kaj s seboj.

Kako naj napravimo red v svojem gospodarstvu? Storimo to, kar že danes dela bistroumen kmet: Manj za sladkor, manj za kavo, manj za tobak, manj za obleke in obuvalo, dekleta nič več finih nogavic, temveč iglo v roke in same pletile! Ako sosedje nečje kupovati naših kmetijskih izdelkov, ako tuji ne prihajajo več k nam, temveč raje svoj denar potrosijo doma, potem nam ne preostane drugega, kakor da tudi mi čim bolj skrimo uvoz industrijskih izdelkov iz tujine, da se nepotrebnim (luksuznim!) stvarim sploh odpovemo, da vzamemo v roke iglo in pričenemo pletiti, kar lahko sami spletemo, in da ne hodimo zapravljati denarja v tujino. K sreči imamo že precej razvito industrijo, posebno domačo obrt in skoraj ga ni blaga za domačo potrebo, ki bi ga sami ne izdelovali.

Kupujmo domače blago! To naj bo naše geslo v boju za osamosvojitve, gospodarsko in politično, kajti brez gospodarske neodvisnosti ni niti politične! Velike industrijske države, kakor Anglija, domovina svobodne trgovine, se zapirajo pred tujim blagom — žal tudi pred kmetijskimi pridelki — in prav na Anglijskem je že v teku živahna propaganda za domače blago pod geslom: »Buy British«, kupuj po angleško, kupuj angleško blago! Na to moramo odgovoriti: Kupujmo jugoslovansko blago! Za naše industrije in obrtnike naj velja resnica: dobro blago se samo hvali. Kampanja za domače blago more uspeti edino pod pogojem, da nudimo konzumentu enako vredno blago vsaj po isti ceni kakor tujec. Za uspešen začetek bi bilo celo potrebno, da bi bilo naše blago cenejše kakor inozemsko, kajti nihče tako dobro ne ve kakor prav trgovec, kako konservativen je konzument in kako velike predsedke ima pred domačim blagom. Kakor že sebe pred tujcem premalo cenimo, tako navadno podcenjujemo tudi delo svojih možgan in rok pred tujim. Svojo industrijo in obrt moramo graditi na ekonomski podlagi, da bo čimprej v stanju konkurirati inozemski tudi brez carin; industrija, ki bi se nanašala samo na carine in bi zanemarjala kakovost blaga, ne bo dolgo živele. Tudi carinska politika, ki bi podpirala takšno industrijo, bi bila zgrešena, saj bi radi nje trpele druge panoge narodnega gospodarstva. Blago, ki nosi žig »Made in Yugoslavia« (»Napravljeno v Jugoslaviji«), mora biti prav tako dobro, kakor blago z žigom »Made in Czechoslovakia«, potem je prospeh naši industriji in obrti zagotovljen!

Zdaj pa na delo! Na delo industrije, obrtniki in trgovci! Vprežite vse svoje organizacije za boj, ki bo prinesel korist vam in domovini! Začnite s konkretnim delom! Takoj vam stavimo praktičen in lahko izvedljiv predlog: Organizirajte »dan domačega blaga«, »dan jugoslovanskega blaga«! Ta dan naj bi trgovci prodajali samo domače blago, konzumenta bi na to opozorili s primernimi inserati v listih in v zlatih zlogih. Na osnovi do univerze, in radio naj ta dan eno uro posvetita propagandi za domače blago in tudi tisk bo, kakor vselej, storil svojo narodno dolžnost.

## Snovanje antante malih držav

Sirokopotezna akcija g. Tardieua

Pariz, 6. marca. tg. Tardieu se jutri zopet vrne v Ženevo, kjer bo imel celo vrsto privatnih razgovorov. Pariški listi objavljajo mnenje, da je nemška vlada po večerajšnji demarši Franceta Ponceta na Wilhelmstrasse popolnoma obveščena o novi Tardieuevi donavski politiki. Soglasno izjavljajo tudi, da je Tardieueva donavska politika namenjena samo temu, da se doseže boljše gospodarsko sodelovanje med avstrijskimi nasledstvenimi državami. Sicer pa bo 8. marca v Parizu pod vodstvom bivšega ministra Le Troquera zborovanje odbora za evropsko carinsko unijo, na katerem bodo prvič objavili projekt, ki se je izdelal 22. februarja na konferenci avstrijskih nasledstvenih držav v Brnu. »L'Ouvreur« že danes objavlja besedilo najvažnejših določb brnske resolucije, rekoč: Glavni vzrok, zakaj za enkrat predlagamo gospodarsko zblizanje šestih nasledstvenih držav: Avstrije, Madžarske, Poljske, Rumunije, Češkoslovaške in Jugoslavije, je ta, da smatramo za potrebno, ustvariti najprej antanto med državami središnje

velikosti, da bodo vse članice lahko obdržale svojo avtonomijo. Ko bodo med seboj čvrsto zvezane, po em bodo lahko mislile na to, da bodo iskale tudi sodelovanje z velesilami, ne da bi se morale bati, da bi jih gospodarska ali politična premoč velikih držav mogla prevladati ali zadušiti.

Obenem objavlja danes prof. Hantos z budimpeštanskega vseučilišča v članku v »Journé Industrielle«, v katerem ravno tako zahteva zaenkrat združitev avstrijskih nasledstvenih držav v gospodarsko skupnost s tem, da sklenejo industrijske karlele, pošto unijo, izenačijo železniški in ladijski promet itd. Pri tem izraža še svoje mnenje, da bi bil uspeh morda še večji, če bi v skupnost sprejeli takoj tudi druge države, kakor Nemčijo, Švico, Bolgarsko itd.

Budimpešta, 6. marca. tg. »Pesti Napló« poroča, da se namerava zunanji minister v kratkem odpeljati v Ženevo, da bo tam konferiral s francoskim ministrom prededomom Tardieujem radi gospodarske združitve donavskih držav.

## Podrobna proračunska razprava

Proračuni za zunanje, notranje in vojno ministrstvo sprejeti

Belgrad, 6. marca. I. Narodna skupščina je danes nadaljevala debato o proračunu za posamezna ministrstva. Na vrsti je bilo najprej zunanje ministrstvo. V začetku razprave je zastopnik zunanjega ministrstva izjavil v daljšem eksponatu, da je vsa naša zunanja politika ostala vedno ista, namreč, da se ohrani mir in da se konsolidira mednarodni politični red. V tem pogledu je politika sedanje vlade le nadaljevanje politike, katero je Jugoslavija vedno zasledovala.

Minister je nato prešel na vprašanje Male antante ter ugotovil, da je tudi letošnji sestanek držav Male antante pomagal k organizaciji mira in da je ta trozveža postala trajno organizirana ustanova in glavna zveza za vso našo zunanjo politiko v srednji Evropi, na drugi strani pa ena poglavitnih garancij za mir v vzhodnem delu Evrope. Naši mednarodni odnosi so najpreručnejši in najbolj iskreni, kar se tiče Rumunije in Češkoslovaške republike. Minister je nato prešel na sedaj zelo aktualno vprašanje podonavskega bloka ter izjavil, da je žrtva, ki ima velik vpliv na mednarodne odnose, vplivala tudi na položaj podonavskih držav. Vsi predlogi od katerekoli strani in v katerekoli obliki bodo sprejeti od naše strani z zadovoljstvom, seveda pod pogojem, da se z njimi ne ruši položaj, ki je ustvarjen z mednarodnimi pogodbami in če bodo služili velikemu namenu, da ojačajo ohranitev mira in v dobrih mednarodnih odnosih v Evropi. Glavna črta sporazuma z Madžarsko, ki je bil podpisan v Parizu v mesecu aprilu leta 1930, je znana. Medtem ko je bila vsaka denarna obveznost za Avstrijo črtana, se je Madžarska obvezala, da bo plačevala in sicer od februarja leta 1934 naprej posebne reparacije, ki se naslanjajo na trianonsko pogodbo. Anulacija, katero bo Madžarska plačevala in za katero se je obvezala, da jo plačuje, znaša 13,5 milj. zlatih kron.

Glede nemških reparacij je minister izjavil, da naša vlada ni mogla sprejeti tezo Hooverjevega načrta niti jo ne more sprejeti, dokler izpad nemških reparacij ne bo na drugi način garantiran.

Ker se noben govornik ni javil k diskusiji o proračunu zunanjega ministrstva, je bilo takoj odrejeno glasovanje, katerega so se udeležili vsi poslanci, tako, da je ta partija bila sprejeta soglasno.

Govor ministra Srskeča.

Nato je prišel na vrsto proračun notranjega ministrstva. Kot prvi je podal daljši eksponat notranji minister dr. Srskeč, ki je med drugim izjavil, da je od 6. januarja 1929 ravno resor notranjega ministrstva bolj kakor vsi ostali resorji državne uprave nosil bremena prejšnjega političnega položaja v državi. Organi tega ministrstva so se silno trudili, da branijo svobodo svoje uprave, toda na

žalost niso vedno uspeli. Zato pa tudi v nobenem drugem resoru državne uprave niso nastale tako velike olajšave, kakor ravno v notranjem ministrstvu, ko se je 6. januarjem pričel nov režim. Minister dr. Srskeč je nato govoril o reorganizaciji notranjega ministrstva v vseh svojih panogah, ki je bila izvršena po 6. januarju.

Nato je prešel minister dr. Srskeč na vprašanje političnih emigrantov ter navajal razne slučaje iz lanskega leta, ko so ti emigranti vpadli na naš teritorij ter insecirali razne teroristične akte, ki pa zaradi budnosti naših oblasti niso imeli nobenih težkih posledic za državo samo. Minister je končal svoj eksponat z apelom na svoje uradništvo in rekel: »Naše narodno izobraženstvo sestavlja v največji meri državne uradnike. Zaradi tega je neobhodno potrebno, da se naše državne uradnike in nastavlence tudi zaposli v akciji, ki se ne omejuje izključno le na njihovo pisarno in urade, kajti oni morajo tudi izven uradov in izven pisarne vršiti dolžnost v cilju, da dvignejo narod v moralnem, v prosvetnem, v kulturnem, v gospodarskem in socialnem pogledu.«

Proračun notranjega ministrstva je bil nato sprejet od narodne skupščine.

Na pretes je prišel

proračun vojnega in mornariškega ministrstva.

Prvi je govoril vojni in mornariški minister, armijski general Dragomir Stojanović, ki je v kratkem eksponatu rekel sledeče:

»Narodna skupščina ima pred očmi to, da vojska ni samo opora države, ampak tudi šola, skozi katero gre vsako leto veliko število mladih ljudi, od katerih se jih mnogo nauči tudi pisati in brati. Vojska se na noben način ne more ločiti od države. Ako država hoče, da bo varna in ako hoče, da bo napredovala, potem mora imeti dovolj močno vojsko. Sedanje nepravilne v državi bi ne smele biti vzrok, da se zmanjšajo izdatki za vojsko. Naša država preživlja zelo težko gospodarsko krizo in to je občutil tudi proračun vojnega in mornariškega ministrstva, ki je bil zmanjšan za 700 milijonov dinarjev. Vojna uprava je napravila velike napore, samo, da bi zmanjšala bremena, ki ležijo na narodu.«

Minister Stojanović je govoril nato o problemu skrajšanja vojnih rokov in izjavil, da so sedanji vojaški roki itak že skrajšani na minimum, preko katerega se ne more iti. Na koncu je izjavil, da bo vojska opravičevala zaupanje, katero uživa in da bo ona izpolnjevala naloge, katere ima napram kralju in napram domovini. Proračun vojnega in mornariškega ministrstva je bil nato sprejet od narodne skupščine.

Dunajska vremenska napoved: Južno vreme, izdatne padavine.

## Glas hišnega posestnika

Kakor nam piše neki hišni posestnik, je »Slovenec« na glas, »da se v njem vedno lahko slišita oba zvana.« Zato tudi priobčujemo pismo tega hišnega posestnika. Pripominjamo, da je »Slovenec« v polemiki radi na »emnin« že predlagal, naj bi se amortizacijska doba podaljšala, da se posestnikom novih hiš, ki so zidali na posojilo, omogoči znižanje najemnine. Ako bi se kdo zanimal za stanovanje, naj se obrne na naše upravništvo; vendar ga moramo opozoriti, da hišni posestnik ne navaja, v katerem delu mesta se hiša nahaja.

GOSPOD UREDNIK!

D. L. 3. marca.

V zadnjem »Ponedeljskem Slovence« ste priobčili članek o dragih stanovanjih. Ker se v »Slovenec« vedno lahko slišita oba zvana, naj mi bo dovoljeno, da se na ta članek nekoliko ozrem.

V hiši za 200.000 Din v Ljubljani imam dve stanovanji, katerih kljub nizki ceni, nepretrajni najemnini ne morem oddati. Podprilčno, dvosobno, s lepo, suho in svetlo stanovanje v vrtni je na razpolago za 400 Din. Kje je torej tisti, ki plačuje za enosobno »podzemsko« stanovanje 400 Din, da se ne oglasi?

Trisobno stanovanje s kabineto, kopalnico in vsemi pritliklinami, parket, vrt, je na razpolago za 1000 Din. Pretirano? Ne! Saj letna najemnina znaša komaj 16.800 Din, a obresti za posojilo, s katerim je bilo posloje sezidano, vzamejo 18.000 Din. Kje pa je amortizacija, kje popravo, davek, da o kakem dobičku ne govorim? Je žalibog res, da o kakem hišni posestniku zahtevajo pretirano najemnino (pa naj imajo zato stanovanja prazna) je pa tudi res, da najemniki v mnogih primerih vpijejo o neznosni draginji, ne povedo pa, da hočejo za malo denarja kar luksuzna stanovanja. — A. L. M.

## Skakalne tekme

o Bohinjski Bistrici

Bohinjska Bistrica, 6. marca. Agilni smučarski klub »Ljubljana« je priredil danes na tukašnji Hanseannovi skakalnici tekme v skokih v pačastive spomina pokojnega klubovega tehničnega referenta g. Dorčeta Ravana. Popoldne so se vršile mladinske tekme za prehodni pokal, ki ga je lansko leto razpodel Sm. kl. »Ljubljana«, popoldne pa se je vršila medklubna tekma. Popoldne je sicer snežilo, popoldne pa je sneg ponehal nalezavati, tako, da so se tekme vršile lahko nemoteno. Popoldne se je udeležilo tekmovalcev 12 mladih skakalcev. Prehodni pokal Sm. kl. »Ljubljana« si je končnoveljavno osvojil Palme Franc (Sm. klub »Ljubljana«). Dosegel je 135,5 točk in skočil 21 ter 29,5 m. Drugi je bil Pribošek Franc (Hirija) s 126,7 točkami in skokoma 27 ter 22,5 m. Tretji Markež Franc (Sm. kl. Bohinj) 114,7 točk in s skokoma 22 in 21,5 m.

Popoldne so nastopili starejši tekmovalci. Skakalca je bila v najlepšem redu in naši skakalci so prvič dosegli skoke čez 40 m v konkurenci. Rezultati so bili naslednji: 1. Sramel Bogomir (Sm. kl. »Lj.«) 210,40 točk, (skoki 38, 41,5, 40 m); 2. Jakopič Albin (Dovje-Mojstrana) 203,60 (38, 37, 39 m); 3. Markel Leopold (Bratstvo, Jesenice) 159,8 (31,5, 28, 30 m); 4. Palme Franc (»Lj.«) 159,2 (37,5, 38, 39 m s padcem).

Pa tekmovalcu je bila v Polju razdelitev nagrad. Predsednik Sm. kl. »Ljubljana« gosp. Ante Gnidovec, se je v lepih besedah spomnil pok. g. Ravana, nakar so se razdelile nagrade. Od mladih tekmovalcev je Palme prejel prehodni pokal, drugi in tretji pa priznanice. Prvi trije zmagovalci popoldanskega tekmovalstva pa so prejeli lepe pokale.

## Napredovan a

Belgrad, 6. marca. I. Z naredbi pravosodnega ministrstva so napredovali iz II. v I. stopnjo kategorije: Višji državni pravdnik v Ljubljani dr. Mirko Graselli, predsednik okrožnega sodišča v Novem mestu dr. Kavčič Josip in predsednik okrožnega sodišča v Mariboru dr. Franc Zihner.

## Obraz gospoda generalnega ravnatelja

Obraz gospoda generalnega ravnatelja Dobriča je kakor iz mehkega, vojnega testa zgneten. Prijetno je zaokrožen in rumenkasto nadahnjen — kakor pač vsako iz fine nularice in jajčnih rumenjakov narejeno ter skrbno stepeno testo. Toliko vsega dobrega in zlatnega je v tem obrazu, da bi si marsikateri ljudster ooliznil vsah deset prstov, če bi smel vsaj enkrat ugrizniti vanj...

Tačas ga vidimo v diskretni luči slikovitega japonskega senčnika: pred elegantnim, meter in pol širokim, tri metre visokim zrcalom stoji in se pozorno ogleduje v njem... Občutek prsrnega samodopajenja ga mehko boža in pestuje... Fejtebodi, sr misli z nekim dobrodušnim prezirom in pomitovanjem, fejtebodi — kakšne obraze ti imajo nekateri ljudje! Udrta lica, nagubano čelo, ugasle oči... Vsekakor, priznati je treba po pravici in resnici: tič si, gospod generalni ravnatelj Dobrič, tič! Takole svežega in mladostnega si se ohranil do poznih let. Petdeseto leto ti odhaja v nepovrat — moj Bog, drugi pa so že s tridesetimi leti zagrnjeni, upognjeni starci...

Tako ga vidim v diskretni luči slikovitega japonskega senčnika pred zrcalom stoji in samemu sebi visoko himno peti. — Obraz širokogrudnega mecen. Obraz daleč naokrog poznanega rodoljuba in človekoljuba. Obraz posestnika petih velikih hiš. — Obraz gospoda generalnega ravnatelja Dobriča. In slišim: kolesje v dragoceni stenski uri se jo sprožilo.

Obraz gospoda generalnega ravnatelja zaživi

Iz svetlih misli v novo, še bolj praznično svečanost. Saj res! Zdalje bo pa kar treba iti. Osem udarcev, osem bronastih udarcev je stenska ura v dre-majoči molk molk našela...

Obraz gospoda generalnega ravnatelja zabrun-da v slutnji bližajočih se slasti lepo pop vko. Zabrun-da jo polglasno in diskretno, da ne bi kakorkoli trpel ugled njegovega ravnateljskega dostojanstva:

»Adje, majn klajner Gardeoficir, adje!«  
Potem stopi k omari, vzame iz ročne blagajne zveženj skrbno zloženih tisočakov, jih vtakne v list-nico, si zadovoljno pomane roke, stopi pred zrcalo in strumno salutira:

»Tako! Melde gehorizamst, her generaldirektor Dobrič — vir zind berajt!«

In je ves srečen, da ima toliko zdravega hu-morja...

Se enkrat poboža z ljubečim pogledom papir, ki blesteč bel in fin na mizi leži, si popravi kravato, prižge debelo kubo, mogočno puhne oblak nežno nakodranega dima pod strop — in odide.

Oni beli, fini papir na mizi pa ostane. In se mi vse tako zdi, da ga vidim, da ga slišim. kako se zvija v krčevitem smehu... S krvavo rdečimi, kričečimi črkami je napisano na njem:

VABILO

NA VELIKO DOBRODELNO MASKERADO v hotelu Univerzal.

Maskerada se vrši v prid bednim in gladujočim. Najelegantnejše maske! — Najlzbrednejša družba! Najrazkošnejši aranžma!

PLES IN ZABAVA DO JUTRA!

Pridite! Pomagajte! Beda kriči do neba!

Gospod generalni ravnatelj zapre vrata svoje-ga luksurijskega petsobnega stanovanja za seboj in samozavestno usmeri korake po dolgem, kame-nitem hodniku k stopnicam.

In celo električna žarnica, se mu zdi, se spo-štljivo klanja in kliče za njim:

»Srečno pot in veselo zabavo, gospod generalni ravnatelj!«

Še tri korake in gospod generalni ravnatelj bo na stopnicah.

Še dva koraka, še en korak...

Pa se ta hip priziblje naproti skrušena mo-ška postava, senca človeka, ki se mu je nekoč za-hotelo solnce, zdaj bi se pa iskreno zadovoljil s hle-bom suhega kruha.

Pohlevno sname klobuk in v mučni zadregi za-jeclja:

»Oprostite, gospod generalni ravnatelj!«

»No, kaj pa je?« ga obraz gospoda general-ne-ga ravnatelja pokroviteljsko premotri od nog do glave.

»Toliko dobrega sem slišal o vas, gospod gene-ralni ravnatelj... Potrkal sem tod, potrkal sem tam — povsod so mi dejali, naj se obrnem na vas...«

»Kdo pa ste prav za prav?«

»Brezposeln delavec,« se mož bolešno upogne pod težo spominov in modrina njegovih oči se skali, kakor da je nekdo s sirovo roko vrget blatno kepo vanj.

»In kaj želite od mene?«

»Mučno mi je, gospod generalni ravnatelj drugega izhoda ne poznam... Ze tri dni nisem ničesar jedel...«

»Potem ste res siromak,« ga s človekoljubno

roko potrepilja gospod generalni ravnatelj po raml in tolažilno doda: »Toda zato še ni treba obupati. Bo že bolje, že. Saj vam je znano, da se vrši no-coj dobrodelna maskerada, ne? Tudi vas ne bodo pozabili, ne bojte se!«

»Ampak, gospod ravnatelj...«

»Kakor rečeno, mladi mož...« ga prekine go-spod generalni ravnatelj in napravi značilno kretnjo. »Zdaj moram pa iti; mudi se mi.«

»Vsaj majhno podoro, gospod ravnatelj...«

Brez stanovanja sem, ločen, bolan...«

»Vse se bo uredilo, mladi mož. Potrpajte! Zbogom!«

In gospod generalni ravnatelj prijazno pokima v pozdrav in z jadrnimi koraki odhiti po hodniku. Pred hišo, njegovo hišo, že čaka nanj avtomobil. Svetovnoznana znamka »Mercedes«.

Drrr, drrr — zaropota motor in gospod gene-ralni ravnatelj Dobrič se že pelje, se že pelje... Ura na bližnjem stolpu bije pol devetih. Tru-dno, brezupno.

Hotel Univerzal.  
V morju pisanih balončkov, lampijončkov, de-koracij in plesočih mask je obraz gospoda general-ne-ga ravnatelja Dobriča zabil.

Dobrodelna maskerada.

Samo razkošje, sami sijaj, elegantne toalete, napudrani obrazi, globoki dekolteji — — vse za bedne in razčapane!

Sama godba, sam ples, spolzki dovtipi, ke-ketni pogledi, flirt — — vse za žalostne in obu-pane!

Samo vino, fino vino, pivo, likerji, šampanjec, najpikantnejše delikatese — — vse za žejne in lačne siromake!



# Inženjerji Jugoslavije o svojih stanovskih zadevah

Ljubljana, 6. marca.

Danes dopoldne se je vršilo v Ljubljani VII. redno zborovanje Glavne uprave inženjerskih zbornic Jugoslavije. Vse štiri zbornice, to so ljubljanska, zagrebška, novosadska in belgrajska, so poslane na to glavno inženjersko zborovanje okoli 80 delegatov. Zborovanje se je vršilo v sejni dvorani Zbornice TOI in ga je ob četrti na deset otvoril predsednik Glavne uprave ing. Smiljančič. Po prisrčnem pozdravu vseh prisotnih je predlagal predsedstvo zborovanja. Za predsednika zborovanja je bil nato izvoljen član ljubljanske zbornice ing. Milan Lenarčič, znani industrijski inženjer. Ta je ponovno pozdravil vse delegate, posebej pa še goste zborovanja, tako zastopnika ministrstva za gradnje načelnika ing. Novakovića, zastopnika banske uprave šefa oddelka ing. Krajača, zastopnika belgrajske tehnike, bivšega rektorja ing. Mitrovića, zastopnika mestne občine ing. Beveca in predsednika Združenja inženjerjev v Ljubljani ing. Mačkovića. Posebno prisrčen pozdrav je naslovil predsednik ing. Lenarčič tudi prisotnim časnikarjem.

Predsednik je predlagal nato udanostno brzojavko kralju Aleksandru, ki je bila z navdušenjem sprejeta. Sprejeta je bila tudi pozdravna brzojavka ministru za gradnje N. Preki.

Sledilo je predavanje ing. Franja Kolibaša iz Zagreba. Predaval je

## o zgodovini pooblaščenih inženjerjev

in izvajal, da ta stan ni nič novega, temveč se je razvijal s kulturnim in gospodarskim razvojem narodov, s katerim se razvijala tudi vse tehnično delo. Predavatelj je segel v XIV. stoletje, ko so na Češkem nastali zapisi inženjerskih in prvi pooblaščenih arhitektov ter navajal zgodovino do l. 1805, ko so v Italiji nastali prvi civilni inženjerji in do l. 1860, ko je Avstrija določila pravice in dolžnosti civilnih (pooblaščenih) inženjerjev. Sedaj se povsod zahteva za to vrsto dela posebna akademska kvalifikacija in pooblaščen inženjerji vrše svoje delo pod kontrolo inženjerskih zbornic.

### Poročilo

#### o delovanju Glavne uprave

v preteklem letu je podal tajnik ing. Glisic iz Beograda. Poročevalec je z zadovoljstvom ugotovil, da so tako glavna uprava kakor tudi posamezne zbornice v zadnjem letu dvignile važnost in ugled inženjerskih zbornic. To delo je treba le še pospeševati. Glavna uprava je izdelala načrt zakona o inženjerjih. Ta zakonski načrt je v ministrstvu za gradnje zbudil mnogo živahne diskusije, naraščajo pa je bil sprejet tako, kakor ga je sprejela glavna uprava. Toda medtem je minila možnost, da bi bil ta zakon končno veljavno odobren na enostaven način po zakonodajnem svetu. Upa pa, da bo zakon kmalu objavljen v »Službenih Novinah«. Glavna uprava je intervenirala zlasti v vprašanju novega obrtnega zakona. V tej zadevi je imela glavna uprava mnogo dela pa tudi uspeha. Inženjerji morajo biti zadovoljni, zlasti s členom o elektro-tehnični obrti. Ne morejo pa biti zadovoljni, kako pojmuje zakon pravo projektiranje, ki je izključno duševno delo, drugič pa ne morejo biti zadovoljni s tem, da se zakon tolmači tako, kakor da bi se morali pooblaščen inženjerji vpisati v obvezna obrtna združenja. V teh zadevah je glavna uprava mnogo intervenirala.

Mnogo je glavna uprava premišljevala in proučevala vprašanje pokojninskega fonda, ki pa je zelo delikatno in težavno. Glavna uprava bo to vprašanje temeljito proučila in bo skupno s predlogom o inženjerskih zbornicah predložila rešitev tega vprašanja v zakonitost.

## Koliko je pooblaščenih inženjerjev?

Koncem leta 1930 je bilo v državi 599 pooblaščenih inženjerjev, koncem leta 1931 pa 652. Belgrajska inženjerska zbornica je štela 313 pooblaščenih inženjerjev, zagrebška 167, novosadska 88 in ljubljanska 84. Med temi je bilo 394 gradbenih inženjerjev, 122 arhitektov, 28 strojnih inženjerjev, 53 elektro-strojnih inženjerjev, 54 elektrotehniških inženjerjev, 12 kulturno-tehniških inženjerjev, 7 gradbenih, 1 rudarski in 1 kemijski inženjer.

Obraz gospodar generalnega ravnatelja žari kot solnčna obla. Njegove oči grebejo v ekstazo. Kretnje njegovih rok prehajajo v silen patos in njegov glas, njegov mecenarski glas se oborožuje z najhujšim trobentom:

»Odprti srce, odprti roke, otiraj bratovske solze!... Pijmo, fantje! Šampanjca na mizo, natakari! Še deset steklenic šampanjca in še kaj dobrega za pod zob! Naša parola mora biti: vse za bedno in gladužarje! Nobena žrtev nam ne sme biti pretežka!«

In sipljejo, sipljejo radodarne roke gospoda generalnega ravnatelja po mizi težke tisočake za vino, za likerje, za delikatese, za šampanjce...

Kri jutranje zarje pljuska čez nebeskron. Ura na bližnjem stolpu blje šest. Trudno, brezuspno.

Gospod generalni ravnatelj Dobrič se vrača z avtomobilom domov. Njegov obraz se kopije v morju blaženstva. Zavest, koliko dobrega in koristnega je storil to noč za trpeče človeštvo, mu je tako sladko in opojna, da je že od tega ves pijan...

Nekje sredi samotne ulice pa umira človek. Vse noč je blodil okrog truden in bolan. Z jutranjo zarjo je omahnil na asfalt. Njegove oči so odprte na stežaj, njegova usta goljotijo težke, nerazumljive besede predse...

Blagajniško poročilo je podal ing. Stojan Veljkovič. Glavna uprava je imela 165.000 Din dohodkov in 131.000 izdatkov, torej 34.000 Din salda.

Sledila je nato

### debata

o poročilih uprave. V debato so posegli ing. Horvat iz Zagreba, ing. Marič, ki je v imenu mlajših pooblaščenih inženjerjev zahteval ozji kontakt med člani in zbornicami in apeliral na javnost, da se bolj zanima za probleme inženjerjev. Osnuje naj se tehniška zbornica, ki naj bo enakovredna zbornicam za TOI, medtem, ko naj imajo posebne inženjerske zbornice enak značaj odvetniškim, zdravniškim in podobnim zbornicam. Dalje so posegli v debato ing. Mancijlovič, ing. Šuklje, ing. Isaković, ing. Kabanin in predsednik glavne uprave ing. Smiljančič. Ing. Horvat je izrekel vse priznanje delu glavne uprave.

Po debati so bila poročila glavne uprave soglasno sprejeta in je bila izrečena razrešnica glavni upravi za preteklo leto. V smislu debate in predlogov podanih na njej je bila sprejeta daljša

### resolucija

ki ugotavlja, da je bila splošna gospodarska kriza v naši državi že zaostrena z napačno propagando varčnosti v onih panogah gospodarstva, kjer varčevanje ni na mestu. Črtanje skoraj vseh izdatkov za gradbeno delavnost v novem državnem proračunu in v proračunu samouprav, kakor tudi borba za zakonito znižanje najemnin, so dovedli našo javno in zasebno gradbeno delavnost v popoln zastoj. Inženjerske zbornice zato zahtevajo: da država hitro najde sredstva za dela, da se zaposli čim večje število delavcev in se poveča ekonomska sila države. Varčuje naj se v splošnih upravnih stroških, ki so neproduktivni, ne pa, da se črtajo mesto visokih upravnih izdatkov potrebna tehnična dela. Pritožna oblast naj nujno precizira svoje stališče v vprašanju zasebne lastnine in sponori javnosti svoje stališče v vprašanju najemnin. Vsako odlašanje ovira gradbeno delavnost. Gospod minister za gradbe se naproša, da predloži v zakonitveni načrt zakona o inženjerjih, da se na ta način postavijo inženjerske zbornice na zanesljivo podlago, tako da morejo odgovarjati velikim svojim nalogam. Minister za trgovino in industrijo pa se naproša, da odstrani gotove nejasnosti in možnost napačnega tolmačenja obrtnega zakona z ozirom na obveza združenja. Pooblaščen inženjerji se ne morejo prisiliti k vstopu v druga obvezna združenja, ker spadajo po zakonu v inženjerske zbornice, ki so edino obvezne in pristojne za vse delo pooblaščenih inženjerjev. Resolucija je bila soglasno sprejeta.

O novem proračunu glavne uprave, je poročal blagajnik ing. Veljkovič. Novi proračun obsega 186.000 Din dohodkov in toliko izdatkov, med temi 50.000 Din za posebni fond glavne uprave. Za vsakega člana plačajo posamezne zbornice glavni upravi mesto doseganji 200 Din le 150 Din. Glavna uprava osnuje letos »Službeni vestnik inženjerskih zbornic«. Proračunski predlog je bil soglasno sprejet.

### Pri slučajnostih

je ing. Smiljančič še podrobneje poročal o pokojninskem fondu, tolmačil težave s tem vprašanjem ter objubil v imenu glavne uprave, da bo storila vse, da se vprašanje čimprej reši.

Ing. Rado Kregar je interveniral v vprašanju pooblaščenih arhitektov, ki so skoraj brez posla zaradi nelojalne konkurence, zahteval je od glavne uprave, da se poskrbi zaščita naslova arhitekt in zaščita dela pooblaščenega arhitekta. V debati so govorniki zahtevali tudi razmejitev elektrotehniških panog.

Zborovanje, ki je ves čas potekalo v najlepšem redu in v popolni disciplini ter stvarni debati je zaključil ob trideset na 2 ing. Lenarčič.

Ob 2 popoldne se je vršil v restavraciji Zvezda

### banket

na katerem je bilo izrečenih mnogo pomembnih napitnic. Predsednik ljublj. zbornice ing. Šuklje je napil kralju Aleksandru, v imenu ministrstva za gradnje je govoril načelnik ing. Novaković, v imenu banske uprave je govoril šef ing. Krajač, v imenu rektorja ljubljanske univerze in ljubljanske univerze in ljubljanske tehnike univ. prof. Kralj, v imenu belgrajske univerze univ. prof. Mitrovič, v imenu glavne uprave predsednik ing. Smiljančič, izrečenih pa je bilo še več duhovitih napitnic. Posebno lepo je napil časnikarskemu stanu ing. Kabanin.

Zbrani inženjerji so imeli nato še nekatere strokovne sestanke, na katerih so razmislili o svojih specialnih problemih. Kongres pooblaščenih inženjerjev Jugoslavije v Ljubljani je na vsak način nad vse lepo uspel.

Avtomobil se ustavi pred gručo ljudi, ki se zbirajo okoli umirajočega.

Obraz gospoda generalnega ravnatelja pogleda skozi okno.

»Kaj pa je?« pobara ljudi, ki se mu spoštljivo odklanjajo.

»Neki brezposelni delavec,« mu povedo. »Od gladi se je zgrudil...«

Obraz gospoda generalnega ravnatelja ne trene niti z zenicami. Obda se z novo glorio in roče toplo in blago, komaj narahlo očitačje:

»Siromak! Saj pravim, kakšni so ti ljudje! Od hudimana trmasti in ponosni. Pri meni naj bi se bil zgasil, pri meni — pa mu zdaj ne bi bilo treba od lakote umirati na cesti! Saj vsakomur rad pomagam...«

In odraja s svojim avtomobilom dalje...

Takšen je obraz gospoda generalnega ravnatelja Dobriča: iz najfinjšega testa zmeten. Samo nekaj malega so pozabili temu testu priliti: dobrega, svežega kvasa. Iz testa, ki je s pokvarjenim kvasom zamešeno, ne more biti nikoli dobrega kruha. Takšen kruh je včasih pisel, včasih grenak, včasih pa nesnoeno smrdi po gnilobi — — —

Mirko Kučič.

# Mariborska nedelja

Snežni metež - Smaški živčav pod Pohorjem - Se vedno občni zbori V valovih Drave - Smrt najtežje mariborčanke - Iz policijske in nezgodne kronike

Maribor, 6. marca.

Komaj tri nedelje nas še ložijo od Velike noči, pa smo že sredi zime. Maribor bo ob svoji slovesi štajerskega Merana, katerega je doslej upravičeno užival, ker je pričetek marca vedno dočkal že v zelenju in pomladanskem solncu. — Danes nam nebo zopet siplje sneg s polnimi rokami, sam fini pršič naletava v gostih metežih. Še preko Velike noči ga bo za smučanje dovolj pod Pohorjem.

Sesija občnih zborov še traja. Sinoči so zborovali pri Halbwidu mariborski kovinarji ter razpravljali o svojih stanovskih težavah. — Danes dopoldne pa so se zbrali v kavarni Central mariborski šahisti, delali bilanco poslovanja v preteklem letu in kovali načrte za bodoče leto. Občni zbor je pokazal živahno zanimanje mariborskega šahovskega življa za delovanje društva, ki je bilo v preteklem poslovnem letu izredno živahno ter je organiziralo nekaj uspešnih prireditvev. Od drugih prireditvev bi bilo omeniti zabavni večer ruskih validov, ki se je sinoči vršil v Gambinovi dvorani. Zbrali so se ti ubogi brezdomci, katere je usoda tako kruto iztrgala iz domovine ter jih razkropila po svetu ter si vsaj za nekaj ur privoščili ob prijetni zabavi pozabe. — Jug. Čehosl. liga v Mariboru je priredila včeraj za gojence svoje šole uspešno interno proslavo 82 letnice Masarykov. Prireditvev se je vršila v Grajskem kinu, na sporedu je bil originalen Masarykov govor na gramofonskih ploščah in predvajanje lepega filma, ki prikazuje življenje in krasote bratske češkoslovaške republike. — Franceski krožek pa je priredil danes dopoldne v dvorani Apolo-kina zelo dobro obiskano in zanimivo predavanje. Gospodična Therese Antoine, predavateljica pariške Alliance française, je govorila o vlogi žene v pesništvu.

Obdravsko ulice je razburil sinoči dogodek, ki se je odigral v Dravi. Iz ledenih valov reke se je začel pljuski vode in obupno kričanje na pomoč. Očividno se je v noči boril za svoje življenje človek, ki se je v obupu odločil za žalostno smrt v Dravi. Krike iz reke so slišali v gostinih »Male Benetke«, ki stoji tik ob reki. Brat gostilničarke Maks Dabringer je naglo skočil v reko ter zavesljal proti kraju, odkoder so zveneli kriki. Posrečilo se mu je rešiti mlado 28 letno Hanico R. iz valov ter jo oleti sigurne smrti. Dekle je bilo že pri koncu svojih moči ter se je pri prenosu na suho onesvestila. Pozvan je bil rešilni oddelek, ki je onemogočeno prepeljal v bolnišnico. Vzrok njenega obupnega dejanja ni znan.

V Radvanju je pokosila smrt zasebnico Ano Senekovič v starosti 38 let. Pokojna je bila splošno spoštovana in priljubljena ter iz znane Rotove rodbine. Njena smrt je globoko prizadela svoje ter številne znance, ki jo bodo vsi zelo pogrešali. Bila

# Ljubljana

Ljubljana, 6. marca

Največje presenečenje te nedelje je bilo pač, da so videli ljudje davi, ko so stali, tla zopet pobeljena od novega snega. Ze ponoči je pričelo po malem snežiti, naletavalo pa je ves dan, tako, da je padlo skupno približno 15 cm novega snega. Sneg je bil z razliko od prejšnjega precej vlažen in manj pripraven za smučanje, kakor prejšnji, vendar še kar dober. Kidati ga še danes niso pričeli in tudi ulice so v glavnem ostale nezorane, pač pa bo treba vse to še urediti, če bo snežilo še dalje. Ponovno pa se je zopet izkazal Herschel, katerega prerokovanja se to zimo skoro vsakokrat izvršal obnesejo. Tudi tokrat je za leden napovedal — dež in sneg. No dobili smo vlažen sneg in z njim brozgo po ljubljanskih ulicah.

## Razburljiv dogodek

se je pripetil nekako ob tri četrt na 11 dopoldne v soli sredi polja na Smartinski cesti 1 v Mostah. Tam se je z drugega nadstropja poslopja pognala na tla 37-letna hčinka Angela Kralj, žena delavca mestne elektrarne. Kraljeva si je pri padcu zlomila desno nogo, dobila hude notranje poškodbe in se poskušovala na rokah. Sicer pa je skoraj čudež, da je pri tem globokem skoku še ostala pri življenju. Šolski upravitelj je po telefonu poiskal reševalni avto, ki je Kraljevo prepeljal v bolnišnico. Kraljeva je skočila najbrž v trenutku duševne zmedenosti, kamor je dosegla najbrže razburjenje, ker ji je bila odpovedana služba in z njo stanovanje.

Ze v soboto zvečer je prišel z gorenjskim vlakom v Ljubljano 30-letni Janez Štibil, mlinarški pomočnik iz Bistrice pri Podnatu. Pri žaganju mu je cirkularka močno razrezala dlan desne roke. Štibil je kljub obvezi močno kravrel in je bil že skoraj ves omamljen. Na kolodvoru ga je prevzel reševalni avto in prepeljal v bolnišnico.

Doma v hlevu je padel 40-letni posestnik Fr. Avenek iz Zgornje Dobrave, občina Ovsle pri Podnatu. Zlomil si je levo roko.

V soboto se je preveč sukal okoli slamoreznice 6-letni Lado Pavliha, sinček posestnika iz Hotiča 4 pri Litiji. Slamoreznica mu je odrigala mazince leve roke.

# Sport

## NOGOMET

Na dveh frontah so se včeraj udarili nogometaši za prvenstvo LNP. V Mariboru je ljubljanska Svoboda iztrgala Mariboru dragoceno točko, v Ljubljani pa je Ilirija zaslužno zmagala nad celjskimi Atletiki. Prvenstvena tabela podvezane lige izgleda sedaj takole: Ilirija 6, 3, 0, 1, 18:10, 10 točk; Primorje 5, 3, 1, 1, 11:5, 7 točk; Maribor 6, 3, 2, 1, 19:12, 8 točk; Svoboda 8, 2, 3, 3, 18:17, 7 točk; Zelenižar 6, 2, 1, 8, 11:19, 5 točk; Atletiki 7, 0, 1, 6, 10:28, 1 točko.

## ILIRIJA : ATLETIKI — 4:1 (3:0)

V Ljubljani sta se udarila na zasneženem igrišču Ilirija dva stara rivala, ki sta po sedanjem prvenst. stanju tabele eden na prvem, drugi pa na zadnjem mestu. Tekmi je prisostvovala par sto gledalcev, ki so videli zanimivo igro v snegu. Ilirija je šla kajpada v boj kot sigurni favoriti in ko bi se v drugem polčasu nekateri igralci bolj potrudili, bi bila razlika morda dvakrat večja. Moštvo prvaka je nastopilo brez Janeza in Varška. Srednjega krilca je igral Dekleva, desnega Belak, v obrambi pa je nadomestil Janeza Uner. Napad je bil kompleten z Nacetom v dežni zvezi. Razumljivo, da proti takemu nasprotniku, kakršnega danes predstavljajo Atletiki, Ilirija ni mogla pokazati vsega svojega znanja, zato tudi o kakšni imenitni igri ni bilo govora.

Atletiki so odnesli vta borbenega moštva, ki

je znana kot najtežja Mariborčanka — tehtala je okrog 130 kg. Truplo blage pokojnice bo prepečeno v Hajdino pri Ptuj, kjer bo položeno k večnemu počitku. Danes popoldne ob 2 se vrši blagoslovitev v hiši žalosti v Radvanju. Naj počiva v miru, žalostnim ostalim naše globoke sožalje.

Policijska kronika beleži sedem aretacij; preselili v Klučavničarsko so se Franek L. in Ivan J. zaradi razgrajanja. Lojzka P. in Martin B. zaradi suma tatvine, družbo so jim pa še delali en berač in dva pijančka, ki sta si izbrala v nočnih urah mehak sneg za posteljo. — V prijavnih bukvah pa je zabeleženih 17 slučajev raznih drugih pregreh. Med temi so tri tatvine, dve goljufiji in pa dogodek, ki je spravil sinoči pivce neke kleti v razburjenje. Sredi najlepšega veselja se je razlegel nenadoma strel. Vsi so planili kvišku in se začeli ozirati po vratih, da bi jo v slučaju kaj resnega lažje popihali. Izkazalo pa se je nazadnje, da je bilo samo prekipevačje navdušenje brata od juga povod, da je ob zvokih harmonike dal duška svojim čustvom s strelom, katerega je sprožil pod mizo. Poklicani stražnik je samo ugotovil dejanski stan ter prijavil danes zadevo v nadaljnjo postopanje.

## Otrok v spovednici

Veliko pozornost je zbudila danes popoldne zagonevna najdba malega dojenčka v franciskanski cerkvi, katerega je tam odložila nepoznana mati. Okrog 5 popoldne se je mudila v cerkvi gospa Gabrijela Kus iz Wilsonove ulice. Nenadoma je začela iz spovednice pri cerkvenih vratih otroški jok. Šla je pogledat ter našla v spovednici odloženega malega dojenčka zavitega v cunjce. Dete je bilo ženske spola in imelo je na prsih pritrjen listek, na katerem so bili napisani rojstni podatki in nekaj besed. Iz lista je bilo razvidno, da je dete rojeno 25. februarja ob 1 zjutraj pri Sv. Lovrencu na Pohorju ter da še ni krščeno. Na drugi strani piše matični sledeče besede:

»Ob kak s težkim srcem začnem to pisati in se ločiti od svojega otroka. Pa ne morem ga imeti poleg sebe zavoljo staršev. Zato prosim, da bi se našli takšni ljudje, da bi mu skrbeli za hrano, za obleko in še več bom skrbel jaz, če mi bo mogoče. Ker služim, zato prosim, da bi v velikonočni številki »Slovenskega Gospodarja« objavili, kje se nabaja otrok.«

O materi, ki se je na ta način poslovala od svojega deteta, ni doslej sledu. Danes zjutraj so videli v bližini cerkve okrog 35 let staro kmečko ženo, ki je nosila v naročju v plahi pokrivalo. Morda je bila to nesrečna mati. Najditeljica otroka je obvestila o najdbi policijo, nakar je slednja odredila, da se otrok odda v Dežji dom.

do zadnjega trenutka ni opustilo nobene prilike za napad. Najboljši del njihovega moštva je leva stran napada. Skoro vsi napadi, ki sta jih izvedli leva zveza in levo krilo, so bili nevarni. Dober je bil mladi vratar, ki je držal lepo število nevarnih strelcev. Ostali deli moštva se niso dvignili na povprečnost. V splošnem so Atletiki še precej simpatično moštvo, le mestoma so predvedli nekoliko ostrjšo igro.

V začetku prvega polčasa je izgledalo, da bo rezultat dvoštvelehen. Ilirija prične takoj ostro napadati in, še predno se Atletiki dobro znajdejo, imajo že v mreži dva gola, ki je oba zabil Pfeiffer. Napadi Ilirije ne ponehavajo, toda strelce spremeni velika smola. Ščasnoma pa se Atletiki le malo uveljavijo in po levem krilu izvedejo par nevarnih napadov, v katerih mora celo parkrat posredovati Jakšič, ki pa se izkaže budnega in skoro nepremagljivega varuha svojega svetlišča. Proti koncu polčasa pa zopet pritisne Ilirija in v zadnji minuti zabije Dobrič tretji gol.

V drugi polovici igre začnejo zopet domačini in Svetič četrtič potrese mrežo Atletikov. Od tega trenutka dalje pa prične tempo domačih ponehavati pod vtišom že gotove zmage in borbenosti Celjanov prihaja počasi do izraza. Leva stran njihovega napada obupno pritiska proti ilirijanskim vratom in gol visi večkrat v zraku. Toda obramba domačih z Jakšičem na čelu srečno čisti. Ilirija vedno ripostira, strelci imajo smolo in obramba gostov igra ostro. Proti koncu Atletiki zopet pritisnejo, levo krilo uide in pošlje mimo presenečenega Jakšiča neubranljivo v levi kot. Še nekaj obojestranskih napadov in nato sodnik odžviža.

Sodnik G. Vidic je prejel nekaj stvari (med drugim očitno roko branilca gostov v kazenskem protoru). Prestal pa je ognjeni vrst še kar zadovoljivo. Moral je tudi prislišati več grdih psov nekaterih posameznikov iz občinstva, ki čisto gotovo niso bile na mestu.

Svoboda:Maribor 2:2 (1:1)

Maribor, 6. marca 1932.

Otvoritev pomladanskega prvenstvenega tekmovalja je prinesla presenečenje. Svoboda je odvezala SK Mariboru, ki je bil favorit, posebno na lastnih tleh, dragoceno točko. Rezultat odgovarja poteku tekme, kljub temu, da je bil Maribor posebej v drugem polčasu v premoči. Svoboda je prijetno presenetila. Predvajala je predvsem pozitivno igro. Tudi tehnično je od zadnjega tukašnjega nastopa lepo napredovala. Opaziti je v vseh delih moštva skupnost. Fizično močnejši igralci Svobode so lažje premagali slab teren, ki je bil zaradi snežnih zametov popolnoma pokrit. Edino, kar bi bilo grajati je, da se poslužujejo preostre igre in da z rokami ovirajo nasprotnika. Sodnik G. Deržaj iz Ljubljane je v tem pogledu absolutno grešil, da ni nastopil bolj čisto, posebej če se ponovno upošteva apel JNS na sodnike, da se celna igra ima takoj z ostrimi ukrepi v kalu zadušiti. V obče pa je sodil G. Deržaj absolutno objektivno.

O SK Mariboru bi pripomnil samo to, da je bila celja obramba na običajni višini, medtem ko je krilski vrsta samo deloma odgovarjala. Grešilo se je zlasti v tem, da se žoga nikdar ni točno podala napadu. Napad se je znašel samo dvakrat v skupni igri in posledica je bila vedno en gol. V obče se je z brezplodnim driblingom vsaka žoga izgubila. Grešil je v tem pogledu največ Privrsek in bilo bi uместno, da se takega škodljiva ne postavi nič več.

Sabac, 6. marca. Z. Mačva:Gradjanski 2:0.

Zagreb, 6. marca. Z. Mačk:Gradjanski 3:2 (2:1). Viktorija:Jugoslavija 8:0 (3:0). Concordija: Zelenižar 5:1 (2:0).

Ostje, 6. marca. Z. Gradjanski:Slavija 1:0 (1:0).



# Na slovenski zemlji za mejami

## Korošec o Koroški

Bivši ministri predsednik g. dr. Anton Korošec je spregovoril o Koroški. Poslal je pismo na uredništvo »Ponedeljskega Slovenca«, v katerem graja Slovence, da so po vojni s takšno lahkom zapravili Koroško, mesto, da bi jo bili kratkoma zasedli. Saj je g. Korošec novembra 1918 čul nekega orožnika na Koroškem vzklikniti: »Čez noč bodo v Celovcu Jugoslavlani.« Toda med Slovenci so se celo našli bedaki, ki so skomignili z rameni: Kaj nas briga Koroška!

Vidite, kakšna čustva za »Ponedeljskega Slovenca«. Sam dr. Korošec, bivši ministri predsednik, ki tako malo govori in še manj piše po listih, se je oglašil v našem listu. Mi, žalibog, zato nje ne vemo, pač pa je »Freie Stimmen«, ki se tiska v Celovcu in je našel zmisel svoje eksistence v tem, da neprestano hujša svoje burše proti slovenskim kmetom, o takšnih »panslavističnih mahinacijah«, vse bolje informiran. V resnici je tudi zdaj »Freie Stimmen« vse prej zvedel, da se je dr. Anton Korošec nedavno mudil na Koroškem in tam se mu je tako stozilo po tej zgubljeni domovini — on, je namreč s Koroškega doma, kjer se piše Korošec! — da je sedel in napisal energičen članek, v katerem obdeluje Slovence z bedaki, ker so zapravili Koroško, ter ga je poslal uredništvu »Ponedeljskega Slovenca«, da ga uvrsti pod primerno rubriko, seveda »Na slovenski zemlji za mejami«.

Ako ne verjame, da je to res, pa vzemite v roke »Freie Stimmen« od 19. februarja. Tam vse to stoji črno na belem, na drugi strani dvostolpno. In kaj je resnice na vsem tem? Naš list je res v številki od 1. februarja priobčil omenjeno pismo, ki se od pisma v »Freie Stimmen« razlikuje samo za las. Pod pismom, ki nosi datum »Na Koroškem«, ni namreč podpisan g. dr. Anton Korošec, temveč samo »Korošec«. Seveda nekoliko razlike bo že v tem. Kajti po naše, v naši skromni slovensčini, pomeni »Korošec« prebivalca tiste ravne koroške zemlje, s katere Nemci že stoletje izpodirajo našega kmeta, v fantazijskih gospodov okoli »Freie Stimmen«, pa se je ta skromni Korošec izprevergel v g. dr. Antona Korošca, bivšega ministrskega predsednika, panslavističnega agitatorja, ki se kot zli duh prikaže na Koroškem, zdaj tu zdaj tam, in snuje protidržavne zarote na tajnih »sešankih«. Gospode v uredništvu »Freie Stimmen« v resnici zazidamo za njihovo iznajdljivost.

## Koroške novice

V kmetijski zbornici se bo razpravljalo v nemškem jeziku. Zadnje nedeljo smo poročali, da je koroški deželni zbor sprejel zakon o kmetijski zbornici, in sicer po dolgih debatah in obstrukcijah, ki jo je vodil Landbund s svojimi izpreminjevalnimi predlogi. V zakonu o kmetijski zbornici je med drugim tudi določeno, da bo razpravni jezik v zbornici nemški. Poslanca Koroške slovenske stranke sta radi tega vložila izpreminjevalni predlog, po katerem naj se pasus o jeziku izpusti. K predlogu je govoril poslanec Stare, ki je protestiral proti tej določbi, katere nasprotuje zvezi in deželni ustavi, saj so po tej vsi avstrijski državljani pred zakonom enaki in imajo iste politične in državljanske pravice. Večina je predlog odklonila in radi tega slovenska poslanka ništa glasovala za zakon.

Klub slovenskih koroških akademikov na Dunaju od božiča sem živahno deluje in je začel obsežno akcijo za ustanovitev lastne knjižnice. Dom duhovnih vaj v Zilski dolini. Prijezna vasica Melviče v Zilski dolini si je v svojem župnišču uredila dom duhovnih vaj, kjer je prostora za 25 ljudi. Takoj po božiču so se začele v novem domu duhovne vaje, in sicer najprej za žene, katerih je opravilo duhovne vaje dvajset. Januarja je opravilo duhovne vaje 40 deklet, v teku februarja pa 34 fantov. Duhovne vaje so vodili gg. duhovniki Košir, Trabesinger in Dobernik.

## Iz življenja Idrije

Spomenik, ki pojde v arhiv. Idrjska občina namerava odstraniti kip matematika Jurija Vega, ki se nahaja nad glavnim vhomom bivše državne realke. Na njegovo mesto pride kip zdravnika Scappolija, ki je živel v Idrji v preteklem stoletju. Ze prej je bila odstranjena spominska ploča, ki se je nahajala pred glavnim stopniščem.

Nesreča. V torek dne 8. febr. se je v idrjskem rudniku ponesrečil 50-letni rudar Janez Gruden. Nemadoma se je nanj vsula množina rude, ki mu je zlomila nogo in ga tudi drugače poškodovale.

Smrt. Dne 15. febr. je umrl v Ledinah posestnik Janez Brence. Bil je dober gospodar in v rlo zaveden mož. — Prihodnji dan pa je na Gorah nad Idrjo, preminula posestnica Kolenc Franciška, ki je dva dni prej obhajala zlato poroko. — Naj v miru počivajo!

V nedeljo 14. febr. se je vršil v Idrji občni zbor Pogrebnege društva. Okoli 50 družin je vložilo prošnjo za izredne podpore iz podpornega sklada. Društvo je podelilo vsakemu prosilcu majhno podporo.

Promesliver. Kot delovodja pri idrjski mestni občini je bil doslej nameščen Anton Voneina (Vonečina). Na njegovo mesto je prišel Cesare Galimberti.

Preselitev. Dela pri idrjskih novih vojašnicah se bližajo koncu. Vojaštvo bo tekom marca zavzelo prestore. Rudniško skladišče, ki je doslej služilo za vojašnico, se namerava preurediti za veliko rudn. prodajalno, ki naj bi bila pod okriljem »Dopolavce«. Ta načrt je g. Mutil osnovl skmalu po prihodu v Idrjo, čel pa je zapreke, katere upajo, da bodo sedaj odstranjene.

Idrjska bolnišnica. Doslej je bila vsakemu rudarju zakonjena pravica, da plača stroške za bolnišnično rudnik. Rudniško ravn. ima z bolnišnico dogovor, da plača mesečno L 700.— za bolnišnico in dnevnice po 8 lir od vsakega rudn. bolnika. V tem je všteta tudi eventualna operacija. Zdravnik bolnišnice pa se je sedaj uprl, češ, da rudniških bolnikov on ni dolžan zastonj operirati. Zato je se dni par bolnikov kar odslavl. Vsi pa se po-gajanja z rudnikom, da se stvar uredi. — Po od-hodu slovenskih usmiljenih sester iz bolnišnice, se je v zavodu mareljal izpremenilo. — Nova bol-

nišnica za jetične, ki stoji tik stare, tudi že deluje pod vodstvom rudn. zdravnika dr. Schemitz. Bol-niki so večinoma iz Gorške, ki jih je poslalo nar. udruženje za pobiranje jetike. — Ta zavod je mo-derno opremljen in tudi oskrba v njem je baje znatno boljša.

## Zmrznil v snegu

V ponedeljek 22. febr. so našli na Kočevsu pri Vojskem, napol zmrznjenega 30-letnega po-sestnikovega sina Julija Vonečina iz Čekovnika. Oležal je zvečer ob 9. našli so ga jutraj ob 5, nakaer je bil v obupnem stanju prepeljan v idrjsko bolnišnico.

V Trstu se je v nedeljo 6. marca vršil občni zbor odseka Dalmatinske sekcije. Na zborovanju je govoril g. Augusto Pescosolido, glavni urednik rimskega lista »Volonta d'Italia«.

Poskušaj rop. V soboto je v Trstu v ulici Ce-sare Battisti ob 22.30 neki mladenič vdrl v trgo-vino Klementa Zennaro v trenutku, ko je poslo-vodja Cervani zapiral vrata. Zahteval je od njega denarja. Ko se je ta obotavljal, je ga neznanec prišel biti po glavi. Poslovodja je začel vpiti na pomoč in ropar je ubežal. Pozneje so ga aretirali. Doma je neke iz Italije. Poskušaj rop na eni iz-med glavnih tržaških ulic je zbudil v mestu veliko pozornost.

Italijanska statistika. Znana družba za itali-jansko propagando »Dante Alighieri« prinaša v svojem zadnjem bulletinu članek »Narečja in jeziki

## Na razvalinah Gorice

### Nadikol Sedej o grozotah vojne vihr

#### Predragi prijatelj!

Zahvaljujem se Ti za poslano razglednico iz Splita (20. nov. 1917) in voščim Tebi in Tvojim vesele božične praznike in srečno novo leto v Go-spodu, ki naj nam prinese toli zaželjeni mir.

Pred 14 dnevi sem bil v Gorici. Zlostno, po-sebno v okolici Solkan, St. Peter, Vrtojba, Pevma, Podgora itd. popolnoma razdejano. Novo malo se-menišče — futil škofijska palača je služila Italija-nom kakor druge hiše za barikade; vrt vse razo-raz in rovi, jarki, žleci, ovirami itd. V vrtu so imeli 3 topove ter streljali z njimi na Sv. Gabrijela goro (Škobjirje). V palači vse narobe, razmetano, pokvarjeno, polno nesnage in smrada. Pohištvo je večinoma vse ostalo, ali popraviti se mora. Vino popili... Moja spalnica in sprejemna soba (salon) sta dobila vsaka po eno hudo granato, fasada raz-bita in požgana. Ostale so za rabo le še 4 sobe zgo-raj in 4 sobe spodaj. Zdj se popravila in čisti. Upam, da na pomlad pridem stanovat v Gorico. Moja služinčad, kakor tudi tajnik g. Grusovin so se že tje preselili.

## Dobrodelna akcija

Glede na »Piccolove« izvajanja, kako v Ju-goslaviji malo skrbimo za primorske izseljence, izvajanja, ki smo jih ponatisnili v zadnjem »Po-nedeljskem Slovencu« nam je »Karitativna Zveza« poslala pojasnilo, ki ga pridobujemo v izveščku. K temu pripominjamo, da je imel »Piccolove« čla-nek očitno namen, da prestraši Primorce pred izseljevanjem in pokaže Slovence v luči nezaved-nega naroda, ki se ne zmeni za svoje rojake. Mi smo ponatisnili del tega članka, ne morda z na-menom, da bi s tem pokazali, da se »Piccolome« v njegovih izvajanjih o nezavednosti in brezbriz-nosti našega naroda strinjamo, temveč zato, da bi dobrodelno akcijo, ki se hvala Bogu lepo razvija, pospešili. S tem namenom smo tudi pozvali do-brotnike, naj pomagajo pri tej akciji s tem, da pošljejo prispevke na upravništvo »Ponedeljskega Slovenca«. Jasno je, da nismo hoteli s tem nikakor podcenjevati dobrega dela, ki ga že vršijo kari-tativne ustanove v Ljubljani. Pojasnilo pravi med drugim:

Nikakor ne smemo podcenjevati pomožne akcije Karitativne zveze in Družbe sv. Vincencija

## Naročnikom našega radia

V ponedeljek zvečer bo nastopil komorni kvintet, ki bo izvajal Tafanelov kvintet za pihala. Večer bodo zaključile plošče. — Torkov večer je namenjen prenosu iz Zagreba. — V sredo zvečer se bo vršil prenos koncerta mladinskega zbora podr. Ferijalne zveze v Mariboru. — Četrkov večer obeta biti zanimiv. Vršil se bo prenos iz Bu-dimpešte. Koncert organizira tvrda Tungsram. — Petkov spored naznanja prenos iz Varšave, delstvo, ki ga zaradi zblizanja obeh bratskih držav prav tople pozdravljamo. — Sobotni večerni spored je pa prav pester. Najprej se bo vršil koncert delav-ske godbe »Zarja«, nato solistični koncert gospe Vukove, končno bo salonski kvintet s svojim kon-certom zaključil večer.

#### Koncert ge. in gd. Lovšeto

Ne vemo, ali je sploh potrebno še posebej opo-zarjati na koncert samosplovan, ki nam ga bosta zopet priredili ga. Pavla in gd. Majda Lovšeto va to nedeljo zvečer. Zares prazničen večer nam bosta nudili. Spored njunega koncerta obsega nekaj pe-smi (Novotny, Axman, Akimenk, R. Strauss, Schu-mann) ter operne arije iz francoskih oper povečini takih, ki jih le malokdaj čujemo pri nas: »Mireille«, ki jo je skomponiral Gounod (1818—1893), znani skladatelj Fausta, »Zidar in ključar«, čigar avtor je Auber (1782—1817), skladatelj pri nas malo znanih oper »Nema iz Portice« in »Fra Diavolo«, dalje »Ljubosumni ljubimec« skladatelja Gretryja, ki je živel koncem 18. stol. in je znan po svojem prizadevanju za zblizanje opere in ljudstva, »Izgubljeni otroci« Debussyjev (Debussy je eden naj-znamenitejših modernih francoskih skladateljev (1862—1918), ter »Lakmė«, ki je najslavnejša opera Delibes-ova (1838—1891). Tako nam bo ta koncert nudil poleg ušitka, ki nam ga bosta naši umetnici dali s svojim petjem, še lepo revijo francoske ope-rne literature.

#### Kmetijski radio na Poljskem

Poljski radio se že od svojega početka zelo zanima za kmetijske oddaje. Ustanovil se je zato v okrilju družbe »Polskie Radjo«, ki ima v zakupu vse poljske postaje poseben kmetijski odsek že leta 1925. Ta odsek je dal za pobudo ustanovitve posebnega odbora, v katerem se poleg zastopnikov radia nahajajo še zastopstva ministrstva za polje-

ob mejah Italije. Pisek M. Bartoli navaja, da je Slovanov v Italiji mnogo manj kakor pol milijona in da predstavljajo komaj 1 odstotek vsega itali-janskega prebivalstva. Kljub temu pa so največja manjšina v Italiji. Nemecev je za polovico manj (0,5%) in Albancev še manj (0,2%).

Deček žrtve eksplozije. V petek je v Solkanu eksplodirala granata, s katero se je igral 11 letni Peter Vuga. Deček je težko ranjen, vendar upajo, da ozdravi.

Prebivalstvo Trsta nazaduje. Na koncu ore-teklega leta je prebivalstvo Trsta znašalo 250.157 prebivalcev, medtem ko izkazuje statistika 31. ja-nuarja 249.938 prisotnega prebivalstva. Nazadova-nje se pripisuje pomnoženemu izseljevanju in tudi večji umrljivosti. V decembru na primer je bilo rojenih v Trstu 292 otrok, medtem ko je umrlo 312 Tržačanov. Izselilo se je 474 ljudi, priselilo pa 275. Statistika za februar bo še bolj neugodna, ker je število mrtvih v februarju zaradi hripe silno naraslo. V februarju je namreč umrlo povprečno 15 ljudi na dan, medtem ko znaša povprečna letna umrljivost 10 na dan. Neki dan je v februarju umrlo v Trstu celo 37 ljudi. Število obolelih na hripi se ceni na 30.000. Samo v bolnišnici je okoli 400 bolnih na hripi.

Draginja. Zaradi nove carine na koruzo je cena tega žita poskočila. Stot koruze na drobno stane 85 lir, medtem ko prejme kmet kvečjemu 50 do 60 lir za hektoliter vina, ako se mu ga posreči prodati. Zaradi carine so prizadeti vsi kraji v tr-žaškem zaledju, ker producirajo silno malo ko-ruze, ki je neobhodno potrebna za prehrano pre-bivalstva.

Stolna cerkev je zelo na strehi poškodovana, presbiterij razbit, srednja ladja odprta. Uničene so cerkve na Placuti, pri Sv. Reku, novi sv. Anton, Kostanjevica. Najmanj je trpela Immaculata in cerkev sv. Ignacija na Travniku. Zvonovi so vsi ostali, samo težko je zvoniti, ker so zvoniki zelo poškodovani. Obnova Gorice, kakor tudi dežele se še ni začela. Manjka vsega, posebno pa večjih ljudi. Tuji nas hočejo poplaviti in potujiti. Treba je, da se zedinimo vsi Goričani brez razlike narodnosti in strank. Vojaštvo, posebno nemško je strašno ple-nilo in maltretiralo ubogo ljudstvo. Grozno, cerkve so spreminjali v kuhinje, lazarete in celo šole, konjske hleve — brez potrebe!

Ljudstvo trpi strašno pomanjkanje. Kaj bo na spomlad? — Bog naj se nas usmili in skrajša ta grozni bič!

H koncu Te lepo pozdravljam, kakor tudi vse Tvoje drage in ostanem zvesto vdani

† F. B. Sedej.

V Zatični, dne 20. decembra 1917.

## Učiteljski koncert

Najlepša in najobsežnejša točka današnjega koncerta učiteljskega poveskega zbora je »Četiri duhovna stihac Tajceviča Marka, o katerih on sam piše sledeče: »Četiri duhovna stihac sem vložil l. 1927. Besedilo sem vzel iz Davidovih psalmov in jih sam sestavil, da dobim primeren tekst za glasbo. Prvi stih ima karakter himne in prične z besedami: »Hvalite imja Gospodnje. Začetek je koralen, nadaljuje v živahnejšem tempu. Sledi štiri-glasna, strogo diatonična fuga. Zaključuje se s kratkim, uvedo slihim koralom. — Drugi stih začneja z besedami: »Glas Gospodenj na vodah.« Izraža strmenje nad velično božjih del in močjo Njegovo. Končuje z umirjenim koralnim stavkom. — Tretji stih: Človek (bas-solo), izmučen in svoji nevednosti vzklika po »poznanju Resnice in zmela življenja. Solist: Skazi mi Gospodi konči-nu moju.« — Četrti stih prične z besedami: »Vespolje Jemu pjesni novu.« Radost in hvaleč-nost vladata v Sloveku, ki se je rešil dvoma. S stihom »Slava Tebeje začneja velika gradacija, ki vodi v skrajšani ponovitvi prvega dela. Zenski zbor prevzame srednji stavek z besedami: »Da ispolnata usta moja, ki zopet s stihom »Slava Tebeje vodi v veliko zaključno gradacijo. Zaključek tega dela tvori koralni koda na besedi: »Tako velij jesi Ti, in z besedami: »Ti jesi Bog jedine« končuje v počasnem tempu celo delo.«

Toliko Tajčevič sam o svojem prekrasnem delu, ki je izredno solidno pisano ter vere in prave pobožnosti polno, da mu je težko najti primere. Poleg navedenega dela bomo slišali še sledeče, času (postu) primerne skladbe: Manojlovič: »Puče (narod) moje, Hristič: »Hristos (trpi) (tolajši) ma-tere in Mokranjac: »O kako brezakonec. Tekst je povsod staroslovenski, muzika pa te vseskozi dvi-ga k najiskrenjši molitvi. —

Ker mi Slovenci tako malo poznamo posebno nabožno srbsko glasbo, moramo biti hvaležni učiteljskemu pevskemu zboru, da nam nudi danes te izredne bisere glasbe. Zbor, 70 pevcev je reformi-ran, vsak posamezni pevec strogoto preizkušen, za-to bo svojo težko nalogo gotovo izborno dovršil. Škoda bi bilo zamuditi izredni glasbeni užitek.

## Materie in nikotin

Nemški zdravnik dr. Emanuel je na düssel-dorfski otroški kliniki preiskoval mleko doječih mater-kadil in ugotovil presenetljivo dejstvo. Če pokadi doječa mati dnevno sedem cigaret, je že opaziti v njenem mleku nikotin. Dr. Emanuel je ugotovil, da se po sedem do petnajst cigaretah na-haja v enem litru materinega mleka že tri stotine miligramov nikotina. Če torej dojenček spi na dan liter takega mleka, sprejme vase tudi to množino nikotina, kar je za njegov nežni telesni stroj vse-kakor škodljivo. Dr. Emanuel radi tega opozarja matere, naj se vsaj v času, ko doje, iz ljubezni do svoje otročiča vzdrže kajenja. Pri dojenčkih ma-ter, ki so pokadile do šest cigaret dnevno, dr. Ema-nuel sicer ni opazil nobenega škodljivega vpliva, toda s tem še ni rečeno, da ta v resnici ne ob-stoja. Kar pa sega čez to množino cigaret, pa do-jenčku škoduje in se v njegovem ustroju že opazi-jo škodljivi vplivi nikotina.

V ameriških listih iztame, da je neki zdravnik newyorške klinike statistično dokazal, da umrje 70 odstotkov otrok, katerih matere so redne ka-dilke, pred dojenjem drugim letom.

— Korpulentni ljudje morejo s skrbno rabo naravne »Franz-Josef« grenčice doseči izdatno izpraznjenje črev brez napora. Ste-vilna strokovna poročila potrjujejo, da so z učinkom »Franz-Josef« vode zelo zadovoljni tudi bolniki, ki jih muči bolezen na ledvicah, protin, revmatizem, kamena ali sladkorna bo-lezen. »Franz-Josef« grenčica se dobiva v le-karnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

Zena prileti vsa vesela k možu: »Cuj, Bojan-ček že poskuša govoriti nekatere besede.« »Ravno prav. Vprašaj ga no, če je kje videl moj gumbo za ovratnik!«

»Kaj pa se bo zgodilo, če se dvigalo utrga in strmoglavi v globino?«, je vprašala boječa dama v 14. nadstropju nebotičnika.

»Za božjo voljo, je odvrnil mož, ki je stregel dvigalo, »jaz takoj izgubim službo!«

»Ali naj pripravim zelenjavo, gospa?« »Da, ampak preberite jo najprej in skrbno operite; včeraj sem zopet čitala, da v zelenjavi pogosto tičijo vitamini.«

tijskim listom. Ti letaki vsebujejo slike in kratko vsebino ter razlage k predavanjem Kmetijskega radia. Taka naprava Kmetijskega radia na Polj-skem ne vrši samo strokovno izobraževalnega dela, ampak postaja tudi ljudsko prosvetna ustanova. Na njeno pobudo je v zadnjem času nastala poljska radijska ljudska univerza.

T. R. L.

Potrži neizmerne žalosti javljamo, vsem sorodnikom, prijateljem in znanecm pre-žutno vest, da je naša nadvse ljubljena mama, stara mama, teta, sestra, tašča, gospa

## ANA MARN

udova po mestnem oskrbniku v Celju in železniškem vratarju v pok.

dne 6. marca ob 8 zjutraj, previdena s tolažili za umirajoče, mirno v Gospodu zaspala. Pogreb nepozabne pokojnice bo iz hiše žalosti, Kersnikova ul. 21, na mestno pokopališče, v torek dne 8. marca 1932 ob 5 popoldne.

Masa zadušnica se bo darovala v sredo, dne 9. marca 1932 ob 7 zjutraj v cerkvi sv. Danijela v Celju.

Prosi se tiha sožalja.

Celje, dne 6. marca 1932.

Janko, Anica, Zlata, Marica, Malči, otroci, Minka roj. Kapel, sinaha. Rudolf Jurič, Pero Čubakovič, Jože Plohl, zetje. Stanko, Sonja, Nande, Jožica in Simša, vnuki, in ostali sorodniki.



